

МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 987

от 22.XII 1952 год.

протокол № 92
от 15.XII.1952г.

по доклад № 292 от 30.IX 1951 год. на
Управлението на горското стопанство, СГНСДТ, М-вото на
Народното здраве и социалните грижи, ВКФС, ЦС на проф-
съюзите, М-вото на транспорта, БАН, ДСНМ и Съюза за защита
на природата.
Вх. № 14-121

За одобряване на плановото задание за паркоустройствения и застроителен план на Народния парк "Витоша"

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ ПОСТАНОВИ:

Утвърждава плановото задание за изработване на паркоустройствения и застроителен план на Народния парк "Витоша".

София, декември 1952 година.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ:

ПОДПРЕДСЕДАТЕЛИ НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ:

Stamboly
Valent
Stamboly
Stamboly

ПЛАНОВО ЗАДАНИЕ

за изработване на паркоустройствен и застроителен
план на Народния парк "Витоша" X

Настоящото планово задание изяснява всички основни въпроси по преустройството на планината Витоша, съставляваща южната част на зелената зона край Столицата, в Народен парк "Витоша".

С него се определят:

- а/ видът, обемът и характерът на благоустройствените, комуникационните, дендроложките и др. строежи, които следва да се извършат в нея;
- б/ срокът за изграждането на парка;
- в/ приблизителната цялостна стойност на последното.

I. ПРЕДНАЗНАЧЕНИЕ НА ПАРКА

Съгласно 621-то постановление на Министерския съвет от 1 август 1952 год. за устройството и стопанисването на парка "Витоша", последният да се изгради като база:

- а/ за по-продължителен отдих на трудещите се;
- б/ за физкултурна дейност на трудещите се и младежта;
- в/ за масови излетни посещения на гражданството и
- г/ за научно-изследователска и учебно-възпитателна работа.

Паркът да запази досегашното си предназначение да служи за подобряване на санитарно-хигиенния режим на столицата и за равномерното постъпление на водата във водните източници.

Преустройството на парка да се извърши с оглед нуждите не само на софийските трудещи се, но и на тия от гр. Димитрово, за които "Витоша" е също така важен излетен, почивен и спортен обект. Планината да служи като средище за общуване между работниците от двата града.

II. ГРАНИЦИ И ПЛОЩ НА ПАРКА

Територията на парка е определена с приложената карта към 621-то постановление на Министерския съвет от 1 август 1952 г.

В тези граници паркът има площ 227.258 декара и се простира изцяло и отчасти в землищата на следните населени места: Студена, Марчасво, Владая, Княжево, Бояна, Драгалевци, Симеоново, Вистрица, Железница, Чупетлово, Боснек, Крапец, Кладница и Витошко.

По начина и използването територията на парка, същият да се раздели на две категории: а/ първа категория - с ограничения при ползуването и б/ втора категория - без ограничения при ползуването.

Към първата категория да се отнесат: Бистришкият и торфеният резервати, санитарно-охранителните зони на софийския и димитровския водопроводи, на водопровода на правителствената болница, на боянското езеро, на язовира "Студена" и на карьерите "Меча скала", "Бъзговец", "Прикор пладнице", "Дабс", "Врелото", "Каменоделец", "Антенa", "Плочите", "Доловете-Плочите", "Ивето", "Янина усоя", "Трудова повинност" и "Юршки мост".

Общата площ на тези територии възлиза на 53.650 декара.

Всички останали земи в границите на парка са земи от втора категория.

III. ПОСЕЩАЕМОСТ НА ПАРКА

При разработване на плана за комуникациите, транспорта и другите мерсприятня на парка, да се изхожда от максималната бройка на посетителите 120.000 души дневно и средна дневна посещаемост на парка - 90.000 души.

IV. ЗОНИРАНЕ НА ПАРКА

Парковата територия да се раздели на следните три зони:

а/ ниско-планинска зона, с приблизителна граница 1.100 м надморска височина. Тази зона да се разработи с оглед да служи предимно за по-продължителен отдих и за масова физкултурна дейност;

б/ средно-планинска зона, с приблизителна горна граница 1.800 м надморска височина. Същата да се разработи, за да служи за краткотраен отдих и масови едnodневни излети;

в/ високо-планинска зона, разположена над средно-планинската зона. Тази зона да се разработи с оглед да служи за туризъм, ски спорт и други физкултурни дейности.

При зонирането на парковата територия да се изхожда от разположението и границите на зоните - посочени в картата, приложена към 621-то постановление на Министерския съвет от 1.VIII.1952 г.

3. Трасирането на пътищата да става, при възможност, по най-спокойния релеф и покрай най-живописните места на планината, без значителни изкопни и насипни работи.

4. Комуникацията да се диференцира на пътни артерии за моторен трафик и на алеи и пътеки за пешеходци.

5. Инженерните и други съоръжения по пътищата да бъдат изградени съобразно изискванията на естетиката за тия съоръжения и по стил да не нарушават обстановката, в сред която се намират.

6. Проектирането на ски-лифтовете, въздушните железници и др. да се съобрази не само със стопанските и технически изисквания, но и с тия на пейзажа.

7. Оразмеряването на главната комуникационна и транспортна мрежа да се съобрази с максималната пропускателна способност на парка.

6/ Водоснабдяване и канализация

1. Водоснабдяването на застроените места да се планира по възможност от общи водоизточници за отделните групи обекти. Местно водоснабдяване с отделни каптажи, чешми и др. да се проектира за някои от сградите и други подходящи места като кръстовища на пътища и пътеки, спортни площадки и съоръжения, поляни и др. само при наличността на достатъчни по количество и качество водоизточници.

2. За водоизточници да се използват съществуващите извори по Витоша, съответно каптирани, дренирани и устроени. Да се имат предвид също изворите, водите и пр., които се оттичат или просмукват в местата под съществуващите охранителни водосборни зони. Водоизточниците да се подбират и устройват без да се създават нови охранителни и водосборни зони.

3. Съоръженията по водопровода да се планират с цел водата да се доставя на местопотреблението по най-икономичен начин. За изравняването на консумацията да се предвидят съответни дневни и седмични изравнители - водсеми. Водопроводните съоръжения да отговарят на санитарните изисквания и да не засягат ценни насаждения.

4. Оразмеряването на водопровода да стане за максималната консумация в застроените зони, включително всички необходими сервиси, като се държи сметка и за върховото натоварване с излетници. Специфичните нужди за застроените зони да бъдат като тези за малки селища, а за излетниците - съобразно конкретните местни условия.

5. Водата за изкуствените езера и за напояване да се вземе

предимно от съществуващите в планината реки и потоци, при спазване на санитарните мерки. Езерата и басейните да се разположат на подходящи места с оглед пейзажа и условията на терена и почвата.

6. Канализацията на обектите да се извърши чрез септични ями и дренажи, при спазване на санитарните изисквания.

в/ Строеж на сгради и съоръжения за битово обслужване

1. По размер строежите да бъдат съобразени с т.6 на 621-то постановление на Министерския съвет от 1.VIII.1952 година, а именно: в нископланинската зона на парка да се предвидят сгради за 5.000 души, в средно-планинската зона за 3.500, включително съществуващите такива, и във високопланинската зона за 1.500 души.

2. Проектирането да се извършва винаги във връзка с околния пейзаж, с оглед удовлетворяване на битовите и архитектурно-художествените изисквания.

VI. КОНКРЕТНИ ПРЕДВИЖДАНЯ

А. Зелено строителство

За увеличаване, подобряване и разнообразяване на съществуващата растителност в парка да се проектират следните видове работи:

1. нови залесявания - 5.200 ха;
2. попълване и презалесяване - 1.500 ха редуцирана площ;
3. крайпътни, алейни, благоустройствени и други залесявания - 60 ха;
4. крайпътни и други затревявания - 7 ха;
5. Създаване на овощни насаждения около почивните станции най-малко 5 ха;
6. цветно-растителни подобрения с 300.000 луковични и коренични растения;
7. откриване на 10 броя поляни и 20 броя погледни места;
8. създаване на 1 дендрариум и 2 алпинеума;
9. изграждане на 18.000 куб.м укрепителни съоръжения;
10. създаване на 3 броя горски разсадници, с обща площ около 15 ха;
11. главни сечи върху 2.100 ха и
12. отгледни, санитарни и възстановителни сечи върху 4.800 ха.